

Full diocesà

5 de febrer del 2017

p4 i p5 – Restauració de la portalada de Ripoll

p6 – Església i IBI, la realitat

**1/3 DELS NOSTRES ALIMENTS
ACABA A LES ESCOMBRARIES**

Mentrestant, 800 milions de persones
continuen patint fam al món

**EL MÓN NO
NECESSITA MÉS MENJAR
NECESSITA MÉS
GENT COMPROMESA**

12 de febrer,
campanya de
Mans Unides
2017

Mans **Unides**

900 811 888 mansunides.org

«Comparteix el teu pa amb els qui passen fam»

Diumenge V de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

(58,7-10)

Salm responsorial

L'home just és llum que apunta en la fosca.

(Salm 111)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

(2,1-5)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.» Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

(5,13-16)

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi»

Gestos petits per una gran causa

Jean Hakolimana, prev.

En la seva predicació, Joan Baptista considerava molt «a prop» el Regne de Déu. Jesús ja el situava «enmig nostre». Dos mil anys després, l'aspecte del nostre món no dóna signes convicents que s'hi estigui gestant un món diferent, un regne que deixi de funcionar segons els criteris de sempre (poder, riquesa i dominació) i es deixi portar pel motor de l'Evangeli. Fins i tot, un té la sensació que el nostre món es torna cada vegada més egoista, més injust, més insensible. Sembla haver agafat la direcció contrària a la del Regne de Déu. Aquesta constatació fa créixer la nostra sensació d'impotència. Per una banda, continuem somiant el Regne de Déu. Per l'altra, les nostres possibilitats d'actuació són molt limitades. Coneixem més misèria i injustícia de la que podem remeiar. Així anem caient en la comoditat amb una excusa aparentment vàlida: «Què hi puc fer jo?»

Les lectures d'aquest diumenge ofereixen una resposta terrible per la seva simplicitat. Una resposta decisiva, que posa cadascú davant la seva pròpia veritat: compartir pa, roba i sostre; no fer mal ni amb gestos ni amb paraules. Són gestos petits que, segons la saviesa humana, de poc serveixen. Tanmateix, tal com recorda sant Pau, amb el poder de Déu són petites pedres en l'edifici del seu Regne. Davant la nostra impotència a vèncer la foscor del món, l'Evangeli ens crida a encendre-hi una llum. Segons la saviesa humana, no som res fins que no puguem ser «menú» per al món. La saviesa de Déu, en canvi, ens convidar a ser-hi sal, amb aquest rerefons d'una petitesa eficient.

La imatge

Jesús ens dóna el seu Esperit perquè siguem llum del món. No podem amagar aquesta llum, sinó que ha de resplendir davant la gent. Obrant el bé farem que el Pare sigui glorificat.

Gerra i cassola esmaltades (1945).
Pablo Picasso

Lit. hores: Setmana I

6 dilluns

—Sant Pau Miki, màrtir (1564-1597)
Gènesi 1,1-19 / Salm 103 /
Marc 6,53-56

7 dimarts

—Sant Ricard, laic (*720)
—Santa Juliana, viuda (*435)
Gènesi 1,20-2,4a / Salm 8 /
Marc 7,1-13

8 dimecres

—Sant Jeroni Emilià, religiós
(1486-1537)
Gènesi 2,4b-9,15-17 / Salm 103 /
Marc 7,14-23

9 dijous

—Santa Apol·lònia, màrtir (*249)
Gènesi 2,18-25 / Salm 127 /
Marc 7,24-30

10 divendres

—Santa Escolàstica, verge
(c.480-c.543)
—Sant Guillem, monjo
Gènesi 3,1-8 / Salm 31 /
Marc 7,31-37

11 dissabte

—La Mare de Déu de Lurdes
Gènesi 3,9-24 / Salm 89 /
Marc 8,1-10

12 diumenge VI de durant l'any / Cicle A

—Santa Eulàlia, verge i màrtir
(ss.III-IV)
Siràcida 15,16-21 / Salm 118 / 1
Corintis 2,6-10 / Mateu 5,17-37

Finalitza la restauració de la portalada del monestir de Ripoll

Redacció

La restauració de la portalada del monestir de Santa Maria de Ripoll ha finalitzat després de quatre mesos i mig de treballs duts a terme per un equip de cinc professionals conservadors i restauradors sota la direcció del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) del Departament de Cultura.

La restauració ha tingut un cost total de 125.000 euros, cofinançats pel Patronat del Monestir de Ripoll, la Diputació de Girona i la Generalitat de Catalunya.

La intervenció s'ha centrat, sobretot, en la neteja general de les capes de superfície alterades de la portalada i en la consolidació puntual de la pedra descohesionada. A llarg termini, aquesta neteja donarà a la portalada més estabilitat, així com una imatge estètica més adequada a la seva realitat. L'actuació ha permès de recuperar la definició del treball escultòric,

que amb la degradació i la brutícia acumulada havia perdut llegibilitat. Ara es fa evident el treball de qualitat del relleu escultòric en moltes zones de la portalada. El CRBMC ha vetllat per garantir el tancament i control climàtic de la portalada per a la seva conservació preventiva en el futur.

Una de les aportacions més significatives de la restauració ha estat la descoberta i estudi de policromia original. En el cas de la figura del Pantocràtor, se li ha pogut retirar la pintura negra aplicada en època moderna i ha quedat al descobert la pintura medieval de la figura: la dauradura de la barba i dels cabells, i les carnacions de la cara del Pantocràtor i dels àngels que l'envolten.

L'actuació ha consistit en una neteja superficial en sec, amb pinzells suaus i aspiració dels dipòsits de pols superficial, seguida d'una neteja làser per a la remoció de les restes de resina en-

vellida que enfosquien la superfície. També s'ha fet una neteja controlada de les restes de policromia original i s'han eliminat les crostes negres superficials. Paral·lelament, tots aquells punts que ho requerien s'han consoli-

S'ha redescobert la policromia original del Pantocràtor

dat amb l'aplicació de productes específics de conservació i restauració.

Un dels treballs més delicats de la intervenció ha estat retirar un gruix important de la resina que es va aplicar a la portalada l'any 1964, que era un dels elements que actualment en perjudicava l'estètica. S'ha constatat, però, que la resina ha fet, i encara fa, una funció de consolidació del material petri, de tal manera que no s'ha considerat oportú retirar-la del tot.

La portada de Ripoll

La portalada monumental de l'església de Santa Maria de Ripoll, situada a la façana occidental, data de mitjan segle XII i substitueix la primitiva porta del temple. És una gran estructura rectangular adossada al mur, feta en pedra de gres local i treballada en relleu, amb escenes bíbliques i motius vegetals i geomètrics.

Es tracta d'una obra única que ha estat batejada com la «Bíblia esculpida en pedra». Es considera un referent indiscutible de l'art romànic a nivell internacional. La seva singularitat consisteix tant en la seva forma, un gran arc de triomf, com en la riquesa i comple-

xitat del programa iconogràfic, concebut molt probablement dins la mateixa comunitat de benedictins ripollesos.

La Bíblia i els esdeveniments històrics de mitjan segle XII són clau per a interpretar la portalada. La porta de Ripoll té diverses lectures riques en simbolisme. Dissortadament s'han perdut moltes de les inscripcions llatines que permetrien avui la identificació precisa de cada escena. Hi ha un evident desig de presentar l'acció salvadora de Déu que redimeix l'home del pecat i el protegeix dels enemics a través de persones fidels a la voluntat divina com són els profetes, els reis i els apòstols. També s'emfasitza el paper de l'Església, prefigurada en el poble jueu i guiada per sant Pere, que condueix els cristians fins al seu destí definitiu visible en l'Església triomfant dels dos registres superiors.

La portalada mesura aproximadament uns 11 m d'amplada per 7 m d'alçada i forma un conjunt d'uns 80 m² de superfície esculpida visible i un volum de 21 m³. Es calcula que pot assolir unes 11 tones de pes i està formada per carreus de gres de 25 cm de profunditat col·locades per gravetat.

Notícies Breus

Fita ecumènica a Madrid

CEE

El propassat dia 27 d'octubre tingué lloc una fita dins la història de les relacions entre l'Església catòlica i la Comunitat Evangèlica. Al temple de l'Església de la Comunitat Evangèlica Luterana de Madrid s'hi reunien per a una celebració conjunta representants d'ambdues confessions per commemorar els 500 anys del protestantisme. Un dels dos representants dels bisbes catòlics fou el nostre bisbe de Vic, Romà, que va copresidir l'acte.

Comiat del Cor Artesenc

Redacció

Al cap de trenta-set anys d'existència, el Cor Artesenc –dirigit i fundat per Mn. Pere Soldevila– s'acomia després d'una brillant trajectòria, en què ha assolit nombroses fites, com les de diverses actuacions a l'estranger. La seva darrera actuació està prevista el 25 de març als Prats de Rei, per la festa de la Mare de Déu del Portal.

Església i l'Impost de Béns Immobles (IBI): la realitat

Redacció

El règim fiscal de l'Església a Espanya està determinat especialment per la Llei de Mecenatge de l'any 2002.

Aquesta normativa estableix en el seu Títol II el règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre, règim al qual s'incorpora no solament l'Església Catòlica sinó també les esglésies evangèliques, la comunitat jueva i la islàmica.

Diu l'article 15.1 que «estaran exempts de l'Impost sobre Béns Immobles els béns dels quals siguin titulars, en els termes previstos en la normativa reguladora de les Hisendes Locals, les entitats sense finalitats lucratives, excepte els afectes a explotacions econòmiques no exemptes de l'Impost de Societats».

D'aquesta manera, l'Església gaudeix per llei de les mateixes exempcions que fundacions, partits polítics, sindicats, associacions d'utilitat pública, ONGs o federacions esportives.

En aquest sentit, la Conferència Episcopal insisteix que no es beneficia de cap privilegi sinó dels previstos per a les entitats no lucratives. De fet, l'hotel Palace o el Ritz estan exempts de pagar l'IBI, igual que les ambaixades, la SGAE, UGT, els partits polítics o la Federació Espanyola de Futbol, per posar només alguns exemples.

També desmunten algunes de les acusacions que asseguren que el denominat «IBI eclesial» representa un alt percentatge sobre l'IBI que gaudeix d'aquesta exempció. Però la realitat és que tan sols a Madrid es podrien recaptar 190 milions si tothom ho pagués. Només el 5 per cent correspondria a l'Església Catòlica. Per això sorprèn (o no tant) l'obsessió d'alguns mitjans de comunicació comarcals amb l'exempció de l'IBI de l'Església.

En conclusió, cal saber que les institucions de l'Església paguen l'IBI de tots aquells béns que no estan explícitament declarats exempts per la llei. L'Església catòlica té el mateix règim fiscal en matèria d'IBI que la resta de confessions religioses amb acords amb l'Estat.

Ni privilegis ni discriminació

L'Església ni té ni vol tenir privilegis, però tampoc ser discriminada.

Desgastar la imatge pública de l'Església pel tema de l'IBI, solament pot respondre a interessos que res no tenen a veure amb el bé comú.

Comunitats laicals i comunió diocesana

Pere Oliva, prev.

El dissabte 28 de gener va tenir lloc al Seminari Conciliar de Barcelona, la Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya amb el lema «Comunitats laicals i comunió diocesana». Prop d'un centenar de persones procedents d'arreu de Catalunya, aplegats per compartir la vida de diversos moviments d'acció catòlica, també dels anomenats «nous moviments» i delegats diocesans d'apostolat seglar.

La ponència de Mn. Joan Planellas, degà de la Facultat de Teologia, ens suggeria una reflexió profunda a partir del lema. Va versar sobre la comunitat local al voltant del bisbe, l'activitat missionera com un «deure» de tots els membres de l'Església, així com una enriquidora descripció de la teologia del laicat. Seguidament, va

apuntar unes qüestions a tenir presents: recuperar una Església més corresponsable i alhora va assenyalar uns criteris d'eclesialitat per les associacions laicals des de *Christifideles laici* de St. Joan Pau II: Crida a la santedat. Responsabilitat de confessar la fe catòlica. Una comunió ferma. Participar en la finalitat apostòlica de l'Església. Una especificitat social (Doctrina Social de l'Església a tenir ben present).

Una taula de testimonis ben diversos va visualitzar la riquesa de l'Església: CVX Catalunya, Comunitat Adsis, Opus Dei, ACO, Joventuts Vicencianes) i AC. Va acompanyar aquesta jornada el bisbe Xavier Novell de Solsona, i va saludar-nos l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella.

El llibre

Operación a corazón abierto

Pablo Cervera

BAC

Un llibre per a fer personalment els exercicis ignasians.

L'autor hi recull el tresor de la seva llarga experiència d'exercicis practicats sota la guia de directors experts i d'exercicis donats per ell en terres espanyoles i hispanoamericanes. Els exercicis espirituals ignasians no es prediquen, sinó que es donen.

Els exercicis ignasians pretenen una maduració espiritual. I així els desenvolupa l'autor, que no fa pas de predicador o mestre de càtedra reduint-se a exposar conceptes preciosos.

Les seves meditacions de la vida de Crist no són simplement exposició magisterial de comentaris evangèlics científics, sinó que acompanya el qui s'exercita en les vies de l'Esperit, amb un estil contínuament dialogal i proper.

Glossa

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes, cinquanta anys

Romà Casanova, bisbe de Vic

Han passat cinquanta anys des del primer pelegrinatge de l'Hospitalitat diocesana a Lurdes en l'any 1967. Els membres de la nostra Hospitalitat de Lurdes, en totes les seves delegacions comarcals i locals, volen festejar aquest esdeveniment amb tota la seva gent, especialment amb els malalts. Per aquest motiu aquest mateix diumenge, 5 de febrer, es fa una gran trobada de l'Hospitalitat a la ciutat de Vic, que té com a centre, al migdia, la celebració de l'eucaristia a la catedral. Activitats culturals, una processó amb la Mare de Déu i un dinar festiu, seran els actes que completaran aquesta jornada commemorativa dels cinquanta anys de l'Hospitalitat, ben a prop de la festa de la Mare de Déu de Lurdes.

Certament hem de celebrar-ho amb alegria. Ha estat molt el bé que durant aquests cinquanta anys s'ha fet a tantes i tantes persones al redós de la Mare de Déu de Lurdes. El bé que s'ha fet, de manera intensa, en els dies del pelegrinatge anual en el temps de primavera, però també el que s'ha fet mantenint la flama de l'amistat i la devoció en les diverses activitats que es programen durant l'any, i les relacions que es mantenen entre uns i altres per com-

partir les alegries i les tristeses. És evident el bé que es fa als malalts i ancians que participen en el pelegrinatge i les activitats, mes no podem tampoc oblidar el que es fa a tots els qui hi participen, voluntaris o pelegrins. El servei es fa amb alegria i disponibilitat, sense estalviar esforços i sacrificis. La pregària brolla dels llavis i del cor d'una manera suau i profunda.

En els cinquanta anys hem de mirar amb agraïment tots els qui iniciaren l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes, i tots els qui al llarg del temps l'han fet possible. Als qui en aquests moments són el motor de l'Hospitalitat en tota la diòcesi, els hem de fer arribar el nostre agraïment i el nostre suport per animar-los a continuar lluitant a fi que aquesta sigui ben viva. Com a bisbe he de dir ben clar que l'Hospitalitat és un lloc excel·lent per a trobar-nos les persones i poder compartir moments que ens marquen i fan que neixi una coneixença que ens ajuda a caminar més junts. Dono gràcies a Déu, doncs, per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes i us encoratjo a tots a participar, al menys una vegada en la vida, en el pelegrinatge anual a Lurdes de França amb l'Hospitalitat.

